

# Sarah daagt Nederland voor gerecht na Somalisch drama

**INTERVIEW** Nederlandse (16) meegenomen naar Somalië en uitgehuwelijkt. Ambassade helpt niet.

**Marije van Beek**  
REDACTIE RELIGIE & FILOSOFIE

Op haar zestiende werd de Nederlandse Sarah meegelokt door haar moeder. Met de smoes 'oma is ziek' moest ze mee naar Somalië, de geboortegrond van haar ouders. Daar werd ze uitgehuwelijkt aan een neef. Toen ze na jaren wist te ontsnappen, bood de Nederlandse ambassade haar geen hulp. Nu wil Sarah (20) de staat dagvaarden voor het schenden van het kinderrechtenverdrag.

Het begon ermee dat het thuis niet goed ging. "Op mijn twaalfde moest ik plots een hoofddoek dragen – ik had geen keus. Na drie jaar begon ik te rebelleren. Mijn moeder sloeg me, maar dat hielp niet."

Haar vriendinnen waarschuwden Sarah al, toen ze hoorden van het geplande bezoek aan Somalië. "Ze gaat je erin luizen." Achteraf gezien vindt Sarah het 'stom' dat ze dacht dat haar moeder zoiets niet zou doen. "Het gebeurt zo vaak, het is niets nieuws."

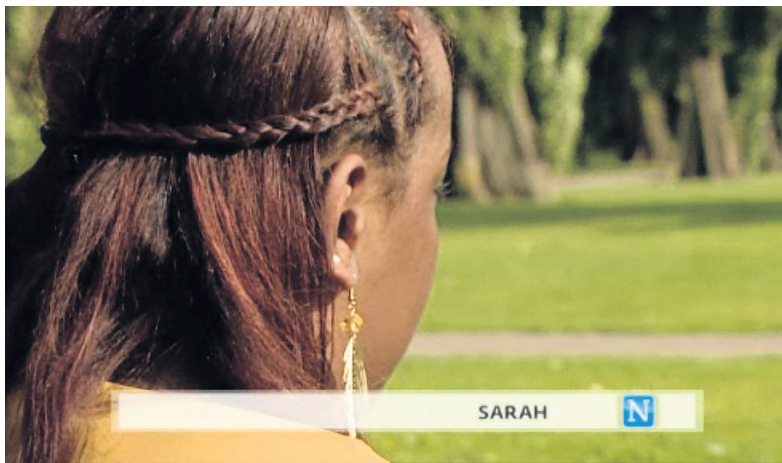
"Mijn oma, die niet echt ziek bleek, was boos dat mijn moeder mij meegenomen had. Het was daar oorlogsgebied: bomaanslagen, kogels die langs je heen zoeven, mensen die gewoon doodgingen. Ik wilde terug. Mijn moeder zei: 'Zie het als een tussenjaar.' Toen ze vertelde dat ik met een neef zou trouwen, geloofde ik haar niet. 'Nee joh. Ik ben zestien', probeerde ik nog. Maar ze was heel beslist. 'Je kunt hoog en laag springen.' Zij had mijn paspoort."

"De dag van het huwelijk was een nachtmerrie. Ik dacht niks, ik zag niks – ik zat daar gewoon, in een jurk, met die man. Toen iedereen wegging, heb ik de huwelijkskaart gepakt, en een emmer, en ben ik naar een slaapkamer gerend. Zo, met de deur op slot, dacht ik wel te kunnen overleven tot iemand me kwam redden. Maar na twee dagen werd de hitte en de stank me teveel, en toen mijn moeder op de deur klopte, gaf ik toe."

"Hij deed twee weken niks. Maar op een dag werd hij helemaal boos. 'Ik heb al dat goud niet betaald om jou hier tv te laten kijken en jezelf



Sarahs uithuwelijking kwam al aan de orde in 'Nieuwsuur' van 13 augustus 2012.



Sarah gisteravond in 'Nieuwsuur': 'Het gebeurt zo vaak, het is niets nieuws.'

vol te eten.' Ik was heel naïef. 'Hoe bedoel je?' zei ik, 'doe niet zo gek joh! Ik ga je aanklagen, jij bent een kinderverkrachter.' Die avond verkrachtte hij me. Wat het meest pijn

deed, was dat hij verbaasd opmerkte: 'Je moeder zei dat je geen maagd meer was.' Hij was gewelddadig, maar sloeg me niet elke dag."

Na een jaar of anderhalf lukte het

Sarah eindelijk te ontsnappen naar de ambassade in Ethiopië. "Die deed meteen heel ingewikkeld om me binnen te laten. Nee, natuurlijk had ik geen paspoort, dat heeft die man. Ik zei: 'Ik zat daar-en-daar op school.' Ik lijk misschien op een Somalische, maar ik ben gewoon Nederlands. Het werd een soort kruisverhoor. Ik ben vier keer langs geweest, heb met stoelen gegooid, maar ze stuurden me terug. 'Wacht maar twee maanden, tot je achttien bent', zeiden ze."

"Eenmaal terug raakte ik verslaafd aan slaappillen. Toen ik opkrabbelde, kreeg ik een baantje, en kon ik via internet hulp zoeken in Nederland. Zo kwam ik Shirin (Musa, oprichter van Femmes for Freedom, red.) tegen, die een ticket voor me regelde, en me op Schiphol opwachtte."

Sarah is niet haar echte naam.

## Andere meisjes

Op haar vlucht uit Somalië kwam Sarah nog twee Nederlandse meisjes tegen. Sindsdien probeert ze die via internet op te zoeken en hulp te bieden. Het ene meisje zou uit Groningen komen, en al op haar veertiende zijn uitgehuwelijkt. Het andere meisje was Sarahs reisgenoot. Op het laatste moment is zij door de politie ontdekt, vermoedelijk omdat haar familie een opsporingsbericht had uitgezet. Ze zei uit Delft te komen, en ze zou dezelfde vlucht hebben genomen. Ook zag Sarah in Addis Abeba rondzwervende meisjes die vanuit Engeland uitgehuwelijkt waren, en die in de prostitutie zijn beland.

## Slecht zicht op aantal gevallen van huwelijksdwang

Verwey-Jonker Instituut komt met een cijfer van 181 in een jaar. Hulpverleners komen veel hoger uit.

**Marije van Beek**

Hulpverleners hebben niet genoeg oog voor slachtoffers van huwelijksdwang. Uit onderzoek van het Verwey-Jonker Instituut blijkt dat er tussen 2011 en 2012 in Nederland 181 gevallen zijn geregistreerd. Terwijl huisartsen, politie-agenten en medewerkers van blijf-van-mijn-lijfhuizen het aantal slachtoffers veel hoger schat. Zij schatten dat minstens 674 meisjes en 1914 vrouwen in Nederland gedwongen moesten trouwen.

Het rapport werd in opdracht van het ministerie van sociale zaken naar de Tweede Kamer gestuurd. Er zijn 522 hulpverleners voor geënquêteerd.

Vrouwen in een gedwongen huwelijk worden vaak geslagen door hun man, spreken slecht of geen Nederlands, zijn laagopgeleid, en berusten in hun lot. Vaak gaat het om moslimvrouwen. Behalve met psychische druk krijgen ze ook snel te maken met dreigementen en geweld. In het rapport vertelt een van de hulpverleners wat ouders tegen hun dove

dochter zeiden. "Wanneer krijg je nog een keer een aanzoek? Het maakt niet uit hoe hij eruitziet, of wie het is, je gaat gewoon trouwen, punt."

De onderzoekers vinden dat er meer oog moet komen voor de slachtoffers van huwelijksdwang. Om te beginnen door de gevallen te registreren. Ook zouden hulpverleners beter opgeleid moeten worden, "zodat zij slachtoffers gerichter kunnen ondersteunen". Er wordt al gewerkt aan de oprichting van een landelijk knooppunt huwelijksdwang

en achterlating, waar hulpverleners terecht kunnen voor kennis en expertise.

Deskundigen plaatsen wel kanttekeningen bij het rapport. Zo stoort het Shirin Musa, oprichter van de vrouwenorganisatie Femmes for Freedom, en een van de medewerkers aan het onderzoek, dat er een cijfer wordt genoemd. Onder druk van het ministerie zou dat in het rapport zijn gekomen, terwijl de gegevens ervoor ontbreken. "Door met een schatting te komen, wek je de indruk dat je het probleem beheerst.

Maar het is nattevingerwerk", zegt Musa. "Er is weinig zinnigs te zeggen over het aantal vrouwen dat dit overkomt. En dat is inherent aan het probleem: huwelijksdwang is onzichtbaar, en dus de *perfect crime*."

Het Verwey-Jonker Instituut vindt dat de keuze voor het maken van een schatting deugt. "Wij blijven daarachter staan", zegt een woordvoerder. "Omdat het probleem zich achter gesloten deuren afspeelt, sluiten we niet uit dat het daadwerkelijke aantal slachtoffers van huwelijksdwang hoger ligt."